

De Drietand

Gegroet beste Neptuners! U heeft alweer het nieuwste nummer van uw clubblad in de hand...en vermits dit het juli nummer is, betekent dit dat het alweer volop duikseizoen is en volop zomer. Of tenminste...dat zou het moeten zijn...maar de afgelopen weken was hiervan weinig te merken. Laten we maar hopen dat we het rotweer nu wel gehad hebben!

In dit blad vind je uiteraard de gebruikelijke ingrediënten, waaronder het stukje mariene biologie, waarin we vandaag de “kokerworm” behandelen.

Ook een vernieuwde ledenlijst kan je terugvinden en zoals steeds...als je merkt dat jouw persoonlijke gegevens niet correct zijn of ontbreken, geef dan een seintje of stuur de verbetering door naar : Freddy.vangoethem@skynet.be

Uiteraard zijn er ook onze gebruikelijke aankondigingen, waaronder de clubbarbecue en het mossselfestijn, twee evenementen om nu al in je agenda te noteren!

Onze vaste reporter, Harry Voet zorgde ook voor een samenvatting van het Ardennen weekend van 30 en 31 mei l.l. te Alle Sur Semois. Bij de meesten reeds een bekende locatie, U leest er alles over!

Ook het feestbestuur zit ondertussen niet stil! Feesten, is naast duiken (of is het omgekeerd...?) één van de belangrijkste bezigheden van onze club dus worden er nu al volop voorbereidingen getroffen voor het volgende clubfeest! Ik kan, en mag hierover nog niet te veel details neerpennen, maar de datum kunnen jullie alvast wel noteren...dat wordt zaterdag 25 november!!

En dat het niet “zomaar” een clubfeest zal worden dat kan ik jullie nu ook al verzekeren...we houden jullie op de hoogte!!

Nog effe iets over de zwembadtrainingen, de opleidingen voor de verschillende brevetten zijn intussen afgerond, maar dat is zeker geen reden om de trainingen over te slaan! Weet dat een goede conditie is altijd meegenomen en kan misschien zelfs vroeg of laat je leven redden. Dus blijven trainen is de boodschap!!

Zo, mijn bijdrage is hiermee alweer geleverd. Er rest mij nog alleen U veel leesplezier en een prettig duikseizoen toe te wensen, en denk er aan, als je het doet...doe het vooral veilig!!!

De kokerworm (*Sabella pavonina*)

Kokerwormen is iets wat in de Oosterschelde eerder een zeldzaamheid is, of misschien zeg ik beter “was”. Want de laatste tijd zijn deze dieren meer en meer te vinden, zelf op onze vaste stek aan “de punt” te Wemeldinge zijn ze zeker te zien, en zelfs in vrij grote aantallen...(wie op de punt te water gaat en pal noord “palmt” zal zeker grote velden kokerwormen vinden...)

Vroeger kwamen zij enkel op grotere diepten voor, dit heeft mogelijk te maken met het “verzanden” van de Oosterschelde. Deze dieren hebben immers een diepe zandbodem nodig om te kunnen gedijen. Zij worden immers tot ruim 40 centimeter lang en tweederde van de koker zit in het zand. Dat zij door de meeste duikers niet worden opgemerkt, heeft (of beter “had...”) niet alleen te maken met het feit dat zij vrij zeldzaam voorkwamen in de Oosterschelde, maar ook met het feit dat zij bij de minste verstoring hun tentakelkrans vliegensvlug kunnen intrekken. Dan blijft nog enkel de lederachtig uitzijnde koker over (zie inzet op de foto...)

Aan de buikzijde van het dier zitten klieren die een slijmerige stof afscheiden hiermee wordt de koker opgebouwd. Vermengd met stukjes zand en schelpen wordt dit tot een smalle koker “verlijmd” met een diameter tot ongeveer één centimeter. De lengte zegt dus ook iets over de ouderdom van het dier...

Niet zelden wordt de koker gebruikt door sepia's om eieren op af te zetten.

De tentakelkrans kan qua kleur nogal variëren van spierwit tot roze of zelfs bruin en alle kleuren daar tussen in. De krans heeft verschillende functies.

Een eerste is de ademhaling, de tweede functie van de gekleurde tentakels is het vangen van het voedsel.

Dit bestaat uit klein plankton en detritus, het voedsel wordt in “slijmpakketjes” verpakt en via trilharen door de tentakels naar de mondopening vervoerd. Deze mondopening bevindt zich in het centrale gedeelte van de krans.

Daar zij zich niet kunnen verplaatsen om op zoek te gaan naar voedsel, moet het voedsel dus tot bij hen komen...m.a.w. zij komen vooral voor op plaatsen met voldoende stroming die er voor moet zorgen dat het plankton massaal wordt aangevoerd.

Dat ze zich niet kunnen verplaatsen is eigenlijk niet helemaal correct. Het is immers zo dat kokerwormen zich kunnen losmaken van hun koker en zich dan met de stroming kunnen laten meedrijven naar een betere plaats. Maar dit zullen ze echt alleen doen als de vroeger gekozen plaats echt niet langer voldoet. Want dit betekent uiteraard dat zij dan een volledige nieuwe koker zullen moeten opbouwen wat voor deze dieren toch wel een hele opgave is.

Sabella pavonina zijn te vinden in de Noordzee de Middellandse zee en de Atlantische Oceaan. Ook in tropisch water komen verschillende soorten kokerwormen voor. In de tentakelkroon leeft dikwijls ook een “symbiose” garnaaltje, maar je moet daarvoor echt van kortbij de kroon goed bekijken, en vermits deze zich bij de minste verstoring terugtrekt...zullen nog maar weinigen dit hebben kunnen aanschouwen, laat staan fotograferen.

CLUB BBQ M.D.C. NEPTUNE

*

OP VRIJDAG 21 JULI 2006

*

AAN DE PUNT TE WEMELDINGE

*

**WIE WIL MEEDUIKEN MOET TEN LAATSTE OM 12H
TER PLAATSE ZIJN**

M.D.C. NEPTUNE MOSSELFESTIJN

*

OP ZONDAG 13 AUGUSTUS 2006

*

AAN DE PARKING TE WEMELDINGE

*

**OPGELET : WIE MOSSELEN WIL, MOET TEN LAATSTE OM 11H
TER PLAATSE ZIJN EN ZIJN BESTELLING DOORGEVEN!!**

*

**WIE ENKEL KOMT OM TE DUIKEN DIEN ER OM 12.30H TEN
LAATSTE TE ZIJN**

Er zijn geen zekerheden ...

... dacht ik, toen dit jaar onze traditionele rivierzwemtocht - nogmaals in de Semois – van start ging, want, nauwelijks vertrokken, moest ik al de buik intrekken om niet te stranden. Eerst dacht ik nog even dat dit aan mijn toegenomen “welvaart” te danken (wijten ?) was, maar al gauw werd duidelijk dat deze idee niet vol te houden was. In mijn verslag van vorig jaar gaf ik immers hoog op over de royale waterdiepte over het hele traject. Er was toen zelfs een plek waar ik, in verticale stand drijvend, geen bodem raakte! Waar dit in godsnaam geweest zou kunnen zijn, was me dit jaar een volkomen raadsel. Regelmatig liep ik aan grond en moest al “salamanderend” geruime tijd wanhopig naar dieper water zoeken.

De dichte bossen waterranonkel (Ongetwijfeld hebt U van vorige editie onthouden dat het geen algen zijn (?)) leken me wel iets minder overvloedig dan vorig jaar. Vooral de dames vonden ze toen erg lastig en griezelig, terwijl onze voorzitter het had over “psychedelische gezichtseffecten” als je er overheen gleeed. Ergens onderweg stond er gelukkig een groepje supporters paraat (Jef, Ludo, Hugo en Walter) om ons aan te moedigen bij onze vermoeiende, ietwat belachelijke kruippartij (Of was het uitlachen dat ze deden?).

Nadien vernam ik van de dames, belast met het brouwen van een kruidig warm wijntje, dat deze supporters weliswaar vertrokken waren onder het zingen van “Waaï zen de manne die de gaas doen branne” (gekend volkslied), met als alibi dat ze ons nog gauw een hart onder de riem wilden gaan steken, maar dat ze helemaal niet tijdig terug waren om hun gezongen credo ook effectief waar te maken.

Genoemde dames waren dus in alle staten van wanhoop, want niemand van hen durfde de gasfles aan te sluiten op de brander. De onervaarde redster in nood bleek An te heten, dezelfde die bij de voorbereiding van ons 45-jarig clubfeest zich al liet opmerken door een grotere technische vaardigheid bij het ophangen van de wanddecoratie dan haar man, Patrick! Zeg nu zelf, verkleumd toekomen en dan nog moeten wachten op warme lafenis, het ware een ondenkbare ramp geweest en dan ook nog nooit voorgekomen in de hele Lesse/Ourthe/Semois-geschiedenis.

Daarom meen ik dat een welgemeend bedankje aan deze koene dame, in naam van alle kleumende zwemmers, hier wel op zijn plaats is, dit omdat ze tenminste deze zekerheid – aankomst = warme wijn! – die toen aan een zijden draadje hing, op het nippertje niet tot onzekerheid liet worden. Of is dit ook onzekerheid? (Moet daar nog eens diep over doorfilosoferen!)

Omdat ook dit jaar enkele traditionele “cerf-filles”, zijnde de Jef en den Hugo, (noodgedwongen?) het supportersgroepje moesten vervoegen had ik het weer aan mijn been om met Freddy het “rescue-team” te vormen, reden waarom ik in dit verslag elk relaas over de ongetwijfeld bikkelharde strijd aan de top van het peloton, om de “Wisselbeker Sloef” te bemachtigen, moet schuldig blijven.

Het enige dat ik kan vermelden is dat we op een gegeven moment Eva en Sonja, op hun bips zittend boven op een grintbank van nauwelijks 10 cm (on)diep, voorbij zwommen. Ze zwaaiden ons vrolijk toe en waren kennelijk niet in nood, reden waarom we geen halt hielden.

Geregeld keek ik echter al eens achterom om te kijken of ze volgden, maar ze waren nergens nog in zicht. Groot was dan ook mijn verbazing toen ik als LAATSTE toekwam en er beide dames al aan de drank vond. En ik maar af en toe “surplace” doen, zodat ze ons konden inhalen (en ook een beetje om me warm te houden). Waren ze ons toen gepasseerd ??? Roger zal nooit gedacht hebben, toen hij de tekst “ALTIJD den EERSTE in de Lesse !”

op de beker kleefde, dat ook deze “zekerheid” gedoemd was om te sneuvelen! Nee, het was voorzitter Patrick die dit jaar met de eer ging strijken, waarvoor een gemeente proficiat! Hij meende dat hij zich voor zijn overwinning bij mij moest verontschuldigen (!!!), feit waardoor ik nu tenminste nog weet dat hij de winnaar was, maar wie tweede of derde werd moet ik U ditmaal schuldig blijven, vermits ik het veel te druk had met het bijbenen van mijn achterstand in het wijn drinken en omkleeden! Want wat ik haat aan het “de laatste zijn in de Lesse (Ourthe of Semois)” is niet dat de pot wijn al leeg zou zijn - dat gebeurt nog niet zó snel - maar de eerder gearriveerden houden het dan al zowat voor bekeken.

De belevenissen en emoties van onderweg zijn dan al verteld en weggespoeld. Kortom, voor het gezelligste deel van het hele gebeuren kom je te laat! Gelukkig maakte het korte wandelingetje daarna (eigenlijk was het een uitvlucht om ons nieuw ontdekte terras, vanwaar je een prachtig uitzicht op de Semois hebt,

met een bezoek te vereren) veel van deze smart weer goed. Een goeie Orval, gedronken met mateN, en lekker onderuit gezakt in het zonnetje zitten, meer is er toch niet nodig om een mens te verzoenen met de onrechtvaardigheden van het leven!

Bovendien was er het vooruitzicht op een lekker gastronomisch avondmaal en voor morgen ... het zou vast een even zonnige dag worden als vandaag! Alles dus dik in orde!

Het eten was inderdaad zeer lekker, maar toen we 's anderendaags opstonden en naar het venster gingen om de gordijnen opzij te schuiven, zagen we ... een prachtige kerstkaart met ondergesneeuwde bossen en huizen! Onder een loodgrijze hemel, waaruit nog onverdroten en overvloedig grote vlokken neerdwarrelden, gleden enkele auto's muisstil en bijna stapvoets voorbij, met hevig zwaaiende ruitenwissers. Mooi! Maar ook bijzonder onverwacht op de dag net vóór één mei!!! Zoals reeds eerder verteld, droom ik er al jaren van om nog eens in een ondergesneeuwd landschap de Lesse (of dergelijke) af te zwemmen en dan komt dit ... de dag nadien!!!

Na het ontbijt werd het dus een prachtige sneeuwwandeling. Kersenvloesems en magnoliabloemen onder een kapje van sneeuw, het is toch eens wat anders! Zekerheden? Vergeet ze!!!